

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Dan. Stalii Regulae Philosophicae explicatae & Orationes aliquot

Stahl, Daniel

Jenae, 1662

Regula XIII. Quorum diversae sunt naturae, eorum etiam diversae sunt proprietates & vice versa

urn:nbn:de:bsz:31-102400

II. Quantum vero ad accidentia quinti predicabilis, quia non habent necessariam connexionem cum essentia, nec ab ea fluunt, sed conveniunt rebus propter alias causas, & propter earum actiones, actiones vero sunt in singularibus, sicut supra ex *I. Met. c. I.* audivimus, ideo conveniunt primo singularibus, & per ea speciebus & aliis universalibus. Quod testatur Philosophus *l. c.* his verbis: *Non curat medicus hominem, nisi per accidens, sed Calliam aut Socratem, aut quempiam alium, cui accidit, ut homo sit.*

III. Excipienda tamen hic erunt, quod & *Combricensis in Cap. VI. Isag. Porphyr.* notant predicata accidentalia, quæ important denominationem extrinsecam ab actu intellectus: qualia sunt *intelligi esse genus, speciem, & hujusmodi.* Hæc enim tantum abest, ut primo singularibus conveniant, ut quædam eorum ipsis planè non conveniant. Ratio autem exceptionis est, quod actio intellectus non est determinata & restricta ad singularia.

REGULA XIII.

Quorum diversa sunt natura, eorum etiam diversa sunt proprietates, & vice versa.

I. Eadem est ratio, quæ precedentium, quod scilicet cuilibet naturæ suæ respondet nativæ proprietates, in eis quas, & naturam ipsam, necessaria est connexio & reciprocatio. Ita quia aqua & ignis

ignis

ignis, homo & item leo diversas habent naturas, ideò etiam diversas proprietates obtinent, & vice versâ.

II. Potest exinde specialius axioma sic formari: *In quocunque dua manent natura post unionem integra & confusa, in eodem etiam integra manent utriusque natura proprietates: alioquin enim maneret natura in aliquò sine suis proprietatibus.* Hinc probatur, in Christò duas esse voluntates. Cùm n. proprietas naturæ intellectualis sit voluntas, & verò in Christò dentur duæ & diversa naturæ intellectuales, divina nimirum & humana, sequitur, duas & diversas quoque in eò esse voluntates.

III. Dicis: Natura & proprietates ejus differunt realiter. Quid igitur absurdi, si per miraculũ seu potentiam Dei absolutam conservetur natura sine suis proprietatibus:

IV. Resp. Antecedens si non est universaliter falsum, certè non est universaliter verum. Proprietas enim quantitatis est divisibilitas, quæ secundum rem est ipsa quantitas. Proprietates etiam seu attributa Dei sunt nihil aliud secundum rem, quàm ipse Deus. Et intellectum & voluntatem secundum rem idè cum animâ esse, celebratissimorum Autorum est sententia. Sine hujusmodi propriis sive attributis ne per potentiam divinam natura ipsa esse poterit, cùm inde aperta sequatur contradictio. Hòc enim ipsò, quod a-

liqui
eo re
priet
tem n
certu
Dei a
ceden
Titul

A

plic
cern
infr
acce
de c
prop
libr
ma,
exp

liquid sine aliquo in rerum naturâ esse potest, ab eo realiter differt. Quod si itaque aliqua proprietas realiter ab essentia seu natura differat, saltem naturaliter sine ea naturam esse, non posse, certum & concessum est, quicquid sit de potentia Dei absoluta. Poterat hæc Regula unâ cum præcedenti XI. commodè etiam ad sequentem referri Titulum vel Disputationem.

Regularum Philosophicarum

DISPUTATIO XVII.

continens

REGULA V.

pertinentes ad doctrinam.

COMPARATORUM

Aristoteles *I. Top. c. V.* ad problemata accidentis refert ea, quæ prædicantur per quandam comparationem. Unde cum *Lib. II.* explicasset locos accidentis simplicis, statim *in verso* subjungit eos, qui concernunt accidens comparatum. Nos iisdem insistentes vestigiis, post Regulas ad doctrinam accidentis pertinentes, adducemus Titulum de comparatis. Quanquam certè non illa proponemus, quæ Aristoteles nobis in tertio libro reliquit, sed alia quædam, eaque paucissima, hic trademus. Ex iis, quæ Philosophus *I. c.* explicavit, nonnulla inferius in Tit. de perfecto &